

R O M Â N I A
CURTEA CONSTITUȚIONALĂ
CABINETUL PREȘEDINTELUI

Palatul Parlamentului

*Calea 13 Septembrie nr. 2, Intrarea B1, Sectorul 5, 050725 București 40,
România*

Telefon: (+40-21) 313 25 31

Fax: (+40-21) 312 54 80

Internet : <http://www.ccr.ro>

E-mail: pres@ccr.ro

Dosar nr.7470A/2009

492 28.09.2009

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ
REGISTRATURA GENERALĂ
Nr. 13 133 / 28 -09- 2009

Domnului
MIRCEA DAN GEOANĂ
Președintele Senatului

În conformitate cu dispozițiile art.16 alin.(2) din Legea nr.47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, vă trimitem, alăturat, în copie, sesizarea formulată de un număr de 62 de deputați și 27 de senatori cu privire la neconstituționalitatea Legii cadru privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice.

Vă adresăm rugămintea de a ne comunica punctul dumneavoastră de vedere până la data de 20 octombrie 2009, ținând seama de faptul că dezbaterile Curții Constituționale vor avea loc la data de 28 octombrie 2009.

Vă asigurăm, Domnule Președinte, de deplina noastră considerație.

PREȘEDINTE

Prof. univ. dr. Ioan Vida

CURTEA CONSTITUTIONALĂ
REGISTRATURA GENERALĂ
Nr. JShd2 23-09-2009

**PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR**

Cabinet Secretar General

București, 26.09.2009
Nr. 51/5935

DOS. 4470A/2009.

Domnului

**IOAN VIDA
Președintele Curții Constituționale**

Stimate domnule președinte,

În temeiul dispozițiilor art.27 alin.(2) din Legea nr.47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, vă trimitem alăturat sesizarea formulată de un număr de 62 deputați și 27 senatori, referitoare la neconstituționalitatea Legii cadru privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice.

Cu deosebită considerație,

SECRETAR GENERAL

Gheorghe Barbu

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR
SECRETAR GENERAL
Nr. 51/535/26.09.2009

15/589
09 09 26

522 13 52
Parlamentul României
Camera Deputaților

telefon: (021) 414 10 70

fax: (021) 414 10 72

email: pnl@cdep.ro

Către,
Secretariatul General al Camerei Deputaților
Domnului Gheorghe Barbu

SENATUL ROMÂNIEI
GRUPUL P.N.L.
Nr. înreg. XIV/23/12601 C9

Domnule Secretar General,

În temeiul prevederilor art. 146 lit. a) din Constituție, și în baza art. 27, alin (2) din Legea 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, vă înaintăm Sesizarea la Curtea Constituțională cu privire la Proiectul de Lege privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice (PL-x nr. 394/2009), adoptat de Parlamentul României, în data de 15.09.2009, prin asumarea răspunderii Guvernului în fața Parlamentului în ședința comună a celor două Camere, redactată de către membrii celor două grupuri parlamentare PNL din Camera Deputaților și Senat.

Lider Grup PNL din Camera Deputaților,

Călin Popescu Tăriceanu

Lider Grup PNL Senat,

Puiu Hașotti

Parlamentul României

Camera Deputaților

telefon: (021) 414 10 70

fax: (021) 414 10 72

email: pnl@cdep.ro

DOMNULUI PROF. UNIV. DR. IOAN VIDA

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

Stimate domnule Președinte,

În temeiul art. 146 lit. a) din Constituția României, al art. 11 lit. a) raportat la art. 15 alin 2 din Legea 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, parlamentarii înscrși pe lista anexată formulează prezenta

SESIZARE DE NECONSTITUȚIONALITATE

Legii cadru privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice – PLX nr. 394/2009, pentru care Guvernul și-a angajat răspunderea în fața Parlamentului în ședința comună a celor două Camere, în data de 15 septembrie 2009.

Situația de fapt

Birourile Permanente reunite ale Camerei Deputaților și Senatului au fost sesizate în ziua de 07 septembrie 2009 asupra **Proiectului Legii cadru privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice – PLX nr. 394/2009**(pe care o vom denumi **în continuare legea criticată**), venit de la Guvern. În data de 7 septembrie 2009, proiectul de lege a fost înregistrat la Cameră pentru dezbateri. În data de 15 septembrie 2009, Guvernul își angajează răspunderea în fața Parlamentului asupra proiectului de lege mai sus menționat, iar în data de 24 septembrie 2009 acesta este depus la Secretarul general pentru exercitarea dreptului de sesizare asupra constituționalității legii.

În opinia noastră, adoptarea acestui act normativ reprezintă o încălcare gravă a art. 114 alin (1), art. 41, alin (1), (2), ale art. 16, alin (1), ale art. 44, art 49 alin 2 , 50, 61, 52, art 145 din Constituția României, având în vedere argumentele pe care le vom expune în continuare.

- 1. Chestiunea majoră de ordin procedural vizează de fapt, modalitatea de legiferare, așa cum a înțeles-o guvernul prin asumarea răspunderii, în aceeași zi, pe trei proiecte de lege.***

Critica relativă la faptul că, guvernul și-a asumat răspunderea pe mai multe domenii de activitate contravin prevederilor articolului 114 alin (1) din Constituție.

„ARTICOLUL 114

(1) Guvernul își poate angaja răspunderea în fața Camerei Deputaților și a Senatului, în ședință comună, asupra unui program, a unei declarații de politică generală sau a unui proiect de lege.”

Din analiza sumară a acestui text, putem constata, cu bună credință, că temeiul constituțional al „angajării răspunderii” acestui guvern în fața Parlamentului pe un proiect de lege potrivit tezei ultime a alin 1 din art. 114 din Constituție.

Din capul locului, procedura asumării răspunderii în fața Parlamentului în aceeași zi a trei proiecte de legi, iar în anumite cazuri, pachete de legi, reprezintă o înțelegere a textului constituțional, cu rea credință, reprezentând, în fapt, un abuz în ceea ce privește „angajarea răspunderii”.

Evident, dacă legiuitorul ar fi dorit să permită guvernului să-și asume răspunderea pe mai multe legi sau pachete de legi ar fi făcut acest lucru, prevăzând în mod expres, această posibilitate. Or, dimpotrivă dispoziția constituțională folosește o procedură în cadrul enumerării, **restrictivă**, și anume, „proiect de lege”, **la singular**. Constatăm, în fapt, că o procedură în cadrul parlamentar reglementat de Constituție este de fapt confundat cu o practică guvernamentală

ce are la bază principii de ordin politic și nicidecum de legiferare, așa cum este prevăzută în art. 73 din Constituție.

Așa fiind, considerăm, chiar și într-un context mai larg că asumarea răspunderii de către acest guvern folosind procedura prevăzută din art. 114 din Constituție a 5- a oară, în nici 9 luni calendaristice, constituie un fapt deliberat care, evident, nu are caracter întâmplător, ci constituie o siluire a normei constituționale.

În fapt, art. 114 conferă guvernului posibilitatea ca în timpul unui mandat să apeleze la asumarea răspunderii, într-o perioadă mai grea, când întâmpină dificultăți în cadrul procedurilor de dezbateri parlamentare, pe marginea unui proiect de lege.

Pentru asemenea situație, de excepție, în timpul unui mandat, legiuitorul întinde o mână de ajutor celui care guvernează și îi dă posibilitatea de „a risca” un proiect de lege deodată cu propriul său mandat, la conducerea executivă a țării.

Având în vedere toate acestea, considerăm că, am asistat la o demonstrație de forță a guvernului și nu la o veritabilă asumare a răspunderii guvernului în fața Parlamentului. Se dorește adoptarea a trei acte normative, respectiv: Proiectul Legii educației naționale, Proiectul de Lege privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, Proiectul de Lege privind reorganizarea unor autorități și instituții publice, raționalizarea cheltuielilor publice, susținerea mediului de afaceri și respectarea acordurilor-cadru cu Comisia Europeană și Fondul Monetar Internațional, acte normative care, fără nici o putință de tăgadă vor avea efect asupra întregii

populații a României, și nu doar cu privire la un grup determinat dintr-un domeniu de activitate sau categorie socio-profesională distinctă, așa cum arată litera și spiritul legii fundamentale.

Aceasta, de fapt, este încă una din rațiunile enunțului restrictiv a alin. 1 din art. 114, care permite guvernului să aibă la un moment dat o poziție privilegiată față de Parlament și practic, substituirea guvernului în activitatea de legiferare a celui din urmă.

Considerăm că, dacă ținem seama de cele ce preced, întreg demersul Guvernului este unul neconstituțional, iar dacă observăm și împrejurarea că, în nici nouă luni calendaristice, acest guvern și-a asumat pentru a cincea oară răspunderea în fața Parlamentului, putem trage concluzia că excepția legiuitorului constituțional constituie, de fapt, o regulă (cel puțin pentru actualul guvern), iar acest lucru trebuie fără îndoială, cenzurat.

2. Încălcarea dispozițiilor art. 141 din Constituție

Guvernul avea obligația de a solicita pentru acest proiect de lege avizul Consiliului Economic și social. Din expunerea de motive a Guvernului care a însoțit proiectul de lege nu rezultă dacă un astfel de aviz a fost sau nu solicitat de către Guvern. În situația în care acest aviz nu a fost solicitat (acest aspect nu rezultă deoarece dacă, în cazul consultărilor ce au fost efectuate Guvernul menționează „au fost consultate toate ministerele”, etc, în cazul avizelor de la **Consiliul Legislativ, Consiliul Suprem de Apărare a Țării, Consiliul Economic și Social, Consiliul Concurenței, Curtea de Conturi nu există nici o mențiune dacă aceste avize au fost sau**

nu solicitate de Guvern) Cum cu privire la acest proiect de lege avizul consultativ al Consiliului Economic si Social era obligatoriu a fi fost solicitat, Legea criticată este neconstituțională.

3. Încălcarea dispozițiilor art. 16 alin 1 din Constituție.

Art. 16 (1) "Cetățenii sunt egali în fața legii și autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări"

a) Potrivit art. 2. alin 2 din legea criticată

"Dispozițiile prezentei legi nu se aplică Băncii Naționale a României, Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare, Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor și Comisiei de Supraveghere a Sistemului Pensilor Private".

În situația în care însăși titlul legii vorbește despre caracterul unitar al unei legi, categoriile exceptate așa cum au fost ele enumerate mai sus constituie de fapt o abatere de la criteriul unității. Această abatere, constituie în fapt o discriminare, o disproporție între o categorie de salariați de la bugetul de stat, creând o categorie privilegiată de salariați de la bugetul de stat cărora nu li se aplică această lege, beneficiind în continuare de legi speciale. Astfel, pe cale de consecință, după intrarea în vigoare a acestei legi vom avea trei categorii de salariați: cei ai sistemului privat, cei ai sistemului bugetar care intră sub incidența acestei legi și o categorie, specială de sine stătătoare, reglementată de art. 2 alin 2 din legea criticată.

O asemenea contradicție majoră aduce în fapt în derizoriu demersul Guvernului de a-și asuma răspunderea și, pe de altă parte conduce la menținerea prin puterea legii a mai multor pături de salariați de la bugetul de stat, ceea ce evident constituie o abatere gravă de la art. 16 din Constituția României.

b) Art. 16 din Constituția României este încălcat și prin prevederile art. 7. (1) din legea criticată, potrivit cu care :

Art. 7 (1) "Aplicarea prevederilor prezentei legi se realizează etapizat în perioada 2010-2015, prin modificarea succesivă, după caz, a salariilor de bază, a soldelor funcțiilor de bază pentru personalul militar și a indemnizațiilor lunare de încadrare, prevăzute în anexele la prezenta lege, stabilite anual prin legi speciale."

Și în continuare legea își păstrează spiritul neconstituțional în aceste prevederi arătându-se că, totuși anumite pături de salariați bugetari vor beneficia etapizat de modificări salariale până în anul 2015 prin legi speciale ceea ce în mod evident generează discriminări între aceeași categorie de salariați: cei bugetari. Încă odată constatăm că Guvernul încearcă să mascheze doar discursiv, prin denumirea legii unitatea salarizării bugetarilor dar, în cuprinsul acesteia, așa cum se observă se păstrează regimul diferențiat între categorii de bugetari, nesocotindu-se grav principiile consacrate constituțional în art. 16 alin 1 creând discriminări nepermise în interiorul aceleiași categorii.

Privilegiile anumitor categorii nu pot fi reglementate prin legea unică de salarizare și nu pot exista atunci când vorbim despre salarizarea bugetarilor.

c.) Și textul art. 26 alin 2 din legea criticată contravine în opinia noastră dispozițiilor art. 16 alin 1 din Constituție deoarece, potrivit acestui text de lege doar în anumite unități din sectorul bugetar este permis cumulul de funcții: respectiv doar în unitățile sanitare, de asistență socială și medico socială, de cultură și învățământ.

“Art. 26. (2) Posturile vacante și temporar vacante din unitățile sanitare publice, din unitățile de asistență socială și medico-socială, de cultură și învățământ, care nu au putut fi ocupate prin concurs, pot fi ocupate prin cumul și de către persoane din aceeași unitate.”

Or, din nou, prin textul legii se creează inegalități ale cetățenilor în fața legii deoarece, dat fiind faptul că, scopul declarat al acestei legi este acela de unificare a salarizării în sectorul bugetar, în mod unitar trebuia să fie reglementate condițiile în care este permis cumulul de funcții, **indiferent de sectorul de activitate în care bugetarii își desfășoară activitatea fără crearea de inegalități și privilegii în funcție de sectorul de activitate.**

Posturi care nu au putut fi ocupate prin concurs pot exista în toate sectoarele activității bugetare dar, numai în unele din sectoarele de activitate, cele enumerate în art. 26 alin 2 din lege, posturile neocupate prin concurs pot fi ocupate prin cumul de funcții.

d.) Un alt articol criticat din Legea salarizării unice este și **art. 17 alin (1)** potrivit cu care

“Art. 17. - (1) Personalului care s-a aflat în concediu plătit pentru creșterea și îngrijirea copilului în vârstă de până la 2 ani, respectiv 7 ani, în cazul copilului cu handicap, precum și personalului ale cărui raporturi de muncă sau raporturi de serviciu au fost suspendate din alte cauze, potrivit legii, i se acordă la reluarea activității, salariul de bază aferent gradului sau treptei profesionale în care a fost încadrat anterior suspendării.”

În opinia noastră, textul art. 17 alin 1 din legea criticată contravine dispozițiilor art. 16 alin (1) , art. 49 alin (1) și (2) din **Constituție precum și prevederilor art. 18 alin (7) din Ordonanța de Urgență 148/2005 cu modificările și completările ulterioare.**

Potrivit textului criticat, la reluarea activității persoanei aflată concediu plătit pentru creșterea și îngrijirea copilului în vârstă de până la 2 ani, respectiv 7 ani, în cazul copilului cu handicap, i se acordă salariul corespunzător treptei profesionale în care a fost încadrată anterior acestui concediu. O astfel de prevedere contravine principiului egalității cetățenilor în fața legii și nediscriminării deoarece potrivit tuturor reglementărilor în vigoare concediul plătit pentru creșterea și îngrijirea copilului în vârstă de până la 2 ani, respectiv 7 ani, în cazul copilului cu handicap, **constituie vechime în muncă.** Constituind vechime în muncă perioada în care o persoană se află în concediu plătit pentru creșterea și îngrijirea copilului în vârstă de

până la 2 ani, respectiv 7 ani, în cazul copilului cu handicap, trebuie să fie luată în considerare și la stabilirea salariului, la reîntoarcerea la muncă dintr-un astfel de concediu persoanei trebuind a i se acorda salariul de bază aferent gradului sau treptei profesionale corespunzător vechimii sale în muncă, cu luarea în considerare și a perioadei în care s-a aflat în concediu pentru îngrijirea copilului.

Această prevedere, așa cum a fost ea adoptată creează inegalități și discriminări ale persoanei care s-a aflat în concediu plătit pentru îngrijirea copilului deoarece această perioadă constituie vechime în muncă ca toate celelalte categorii de concedii plătite și care sunt luate în calcul la stabilirea salariului de bază.

De asemenea, *textul criticat contravine și art. 49 alin 1 și 2 din Constituție deoarece potrivit acestora:*

- (1) Copiii și tinerii se bucură de un regim special de protecție și de asistență în realizarea drepturilor lor.
- (2) Statul acordă alocații pentru copii și ajutoare pentru îngrijirea copilului bolnav ori cu handicap. Alte forme de protecție socială a copiilor și a tinerilor se stabilesc prin lege”

Or, păstrarea locului de muncă al părintelui care se află în concediu plătit pentru creșterea și îngrijirea copilului, vechimea în muncă ce se acordă părintelui în perioada în care se află într-un astfel de concediu constituie o formă de protecție a copiilor. Tocmai de aceea, acordarea salariului de bază la nivelul avut anterior plecării în concediu pentru părintele aflat într-o astfel de situație contravine, în

opinia noastră textelor constituționale la care am făcut referire, motiv pentru care acestea sunt neconstituționale.

e.) O altă discriminare este instituită prin art. 23 alin 1 și 2 coroborat cu art. 21 din lege care instituie discriminări pentru persoanele cu handicap și care, contravin astfel art. 16 alin 1 și art. 50 din Constituție.

Art. 50 din Constituția României

“Persoanele cu handicap se bucură de protecție specială. Statul asigură realizarea unei politici naționale de egalitate a șanselor, de prevenire și de tratament ale handicapului, în vederea participării efective a persoanelor cu handicap în viața comunității, respectând drepturile și îndatoririle ce revin părinților și tutorilor.”

“Art. 21. - Pentru activitatea desfășurată de nevăzătorii cu handicap accentuat, în cadrul programului normal de lucru, se acordă un spor de 15% din salariul de bază.

Art. 23. - (1) Suma sporurilor acordate cumulativ pe total buget pentru fiecare ordonator principal de credite nu poate depăși 30% din suma salariilor de bază, a soldelor funcțiilor de bază sau a indemnizațiilor lunare de încadrare, după caz.

(2) Suma sporurilor și indemnizațiilor individuale nu va depăși 30% din salariul de bază, solda funcției de bază sau indemnizația lunară de încadrare.”

Ca urmare, limitarea sporurilor acordate la 30% din suma salariilor de bază, etc aplicată și în cazul persoanelor cu handicap descrise în art. 21 din Legea criticată contravine dispozițiilor art. 50 și 16alin 1 din Constituție. Astfel, în cazul persoanelor nevăzătoare cu handicap accentuat textul legii trebuia să adauge sporurilor limitate la 30% și cele 15% sporuri ce se acordă datorită handicapului accentuat al acestor persoane. A proceda altfel înseamnă a crea o discriminare, la muncă egală pentru aceste persoane care trebuie să se bucure de protecție specială din partea statului și care, în condițiile descrise de lege, sunt discriminare prin limitarea, și în cazul lor, la acordarea de sporuri doar până la 30%, când în fapt, în cazul lor sporul de 15% acordat datorită handicapului pe care îl au *nu ar trebui să fie luat în calculul sporurilor de până la 30% prescrise în art. 23 alin 1 și 2.*

f.) Textul art. 23 alin (3) din legea criticată contravine dispozițiilor constituționale înscrise în art. 16 alin (1), art. 1 alin (4) și (5) precum și art. 61 alin 2 din Constituția României

Art. 1 Constituție

„(4) Statul se organizează potrivit principiului separației și echilibrului puterilor – legislativă, executivă și judecătorească – în cadrul democrației constituționale.

(5) În România, respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie”.

Art. 61 Constituție

„(1) Parlamentul este organul reprezentativ suprem al poporului român și unica autoritate legiuitoare a țării”.

Art 23 (3) din legea criticată prevede

„Guvernul poate aproba depășiri ale limitei prevăzute la alin. (2) pentru anumite categorii de personal și pentru condiții temporare de muncă care fac necesară acordarea unei plăți suplimentare, cu respectarea limitei prevăzute la alin. (1).

Prin inserarea acestui text, Guvernul se substituie dreptului constituțional de autoritate legiuitoare conferit Parlamentului și creează astfel discriminări. Practic, textul criticat conferă Guvernului ca, în mod arbitrar, subiectiv dreptul ca, prin Hotărâri de Guvern, să dispună că, anumite categorii de bugetari să poată beneficia de mai multe sporuri, în mod subiectiv și discriminatoriu față de celelalte categorii de bugetari.

Practic, din nou, scopul legii – acela de a crea un sistem de salarizare unic în sistemul bugetar - este eludat prin posibilitatea ca, printr-un act normativ de putere inferioară (Hotărâre de Guvern) să se poată adăuga la legea salarizării unice și, de asemenea ca printr-un

act normativ de putere inferioară să se acorde sporuri salariale mai mari decât cele stabilite prin legea criticată.

4. Încălcarea dispozițiilor art. 53 coroborat cu art. 41 din Constituția României

Prin art. 30, alin (7) din legea salarizării, orele suplimentare nu sunt prevăzute pentru anul 2010. Se încalcă astfel art 53 din Constituție – Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți

Legea salarizării prevede:

“Art.19 (1) Orele prestate peste durata normală a timpului de lucru de către personalul încadrat în funcții de execuție sau de conducere, se compensează cu timp liber corespunzător.

(2) În cazul în care munca prestată peste durata normală a timpului de lucru nu a putut fi compensată cu timp liber corespunzător, conform alin.(1), aceasta se plătește în luna următoare, cu un spor de 75% aplicat la salariul de bază.

(3) Munca prestată peste durata normală a timpului de lucru și sporurile prevăzute la alin.(1) se pot plăti numai dacă efectuarea orelor suplimentare a fost dispusă de șeful ierarhic, fără a se depăși 360 ore anual. În cazul prestării de ore suplimentare peste un număr de 180 ore anual este necesar acordul sindicatelor reprezentative, sau, după caz, al reprezentanților salariaților, potrivit legii.

Art.20. - Munca prestată în zilele de repaus săptămânal, de sărbători legale și în celelalte zile în care, în conformitate cu reglementările în vigoare nu se lucrează în cadrul schimbului normal de lucru, se plătește cu un spor de 100% din salariul de bază al funcției îndeplinite. Munca astfel prestată și plătită nu se compensează și cu timp liber corespunzător.

Art.30. (7) Prevederile alin.(2) al art.19, ale art. 20 și ale art. 24 nu se aplică în anul 2010.”

Potrivit dispozițiilor constituționale exercițiul drepturilor sau unor libertăți poate fi restrâns numai **în anumite condiții expres și ilimitativ prevăzute în art. 53 alin 1 din Constituție**. Nici una din aceste condiții (apărarea securității naționale, a ordinii, sănătății ori a moralei publice, drepturile și libertățile cetățenilor, prevenirea consecințelor unui dezastru) nu este justificată de Guvern pentru restrângerea dreptului fundamental la muncă (care include și dreptul fundamental la plata unui salariu echivalent muncii prestate) și pentru excluderea de la plată a orelor suplimentare.

Așa fiind considerăm că, limitarea instituită prin art. criticate din legea salarizării încalcă grav prevederile constituționale restrângând în mod nepermis de Constituție drepturi și libertăți fundamentale.

5. Încălcarea prevederilor art. 41 alin 2 și 5 , art. 52 și a art. 126 alin 6 din Constituția României de către prevederile art. 3 lit e), art. 30 alin 6, art. 34 alin 4 din Legea salarizării unice

Texte constituționale

„Art. 41 (2) Salariații au dreptul la măsuri de protecție socială. Acestea privesc securitatea și sănătatea salariaților, regimul de muncă al femeilor și al tinerilor, instituirea unui salariu minim brut pe țară, repausul săptămânal, concediul de odihnă plătit, prestarea muncii în condiții deosebite sau speciale, formarea profesională, precum și alte situații specifice, stabilite prin lege.

(5) Dreptul la negocieri colective în materie de muncă și caracterul obligatoriu al convențiilor colective sunt garantate.”

ARTICOLUL 52

(1) Persoana vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim, de o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, este îndreptățită să obțină recunoașterea dreptului pretins sau a interesului legitim, anularea actului și repararea pagubei.

(2) Condițiile și limitele exercitării acestui drept se stabilesc prin lege organică.

Art 126 (6) Controlul judecătoresc al actelor administrative ale autorităților publice, pe calea contenciosului administrativ, este garantat, cu excepția celor care privesc raporturile cu Parlamentul, precum și a actelor de comandament cu caracter militar. Instanțele de contencios administrativ sunt competente să soluționeze cererile

persoanelor vătămate prin ordonanțe sau, după caz, prin dispoziții din ordonanțe declarate neconstituționale.

“Art.3., lit. c) luarea în considerare a sporurilor, adaosurilor salariale, majorărilor, indemnizațiilor cu caracter general sau special, precum și a altor drepturi de natură salarială recunoscute sau stabilite, până la data intrării în vigoare a prezentei legi, prin hotărâri judecătorești, prin acte de negociere colectivă, precum și prin alte modalități, acestea regăsindu-se la un nivel acceptat potrivit principiilor prezentei legi în salariul brut sau după caz, în salariul de bază, în solda funcției de bază sau în indemnizația lunară de încadrare;

Texte legea salarizării

“Art.3., lit. c) luarea în considerare a sporurilor, adaosurilor salariale, majorărilor, indemnizațiilor cu caracter general sau special, precum și a altor drepturi de natură salarială recunoscute sau stabilite, până la data intrării în vigoare a prezentei legi, prin hotărâri judecătorești, prin acte de negociere colectivă, precum și prin alte modalități, acestea regăsindu-se la un nivel acceptat potrivit principiilor prezentei legi în salariul brut sau după caz, în salariul de bază, în solda funcției de bază sau în indemnizația lunară de încadrare;

Art.30. (6) Pentru persoanele ale căror sporuri cu caracter permanent acordate în luna decembrie 2009 nu se mai regăsesc în anexele la

prezenta lege și nu au fost incluse în salariile de bază, în soldele la funcția de bază sau, după caz, în indemnizațiile lunare de încadrare, sumele corespunzătoare acestor sporuri vor fi avute în vedere în legile anuale de salarizare până la acoperirea integrală a acestora.

Art. 34. - (1) *Soluționarea contestațiilor în legătură cu stabilirea salariilor de bază individuale, a sporurilor, a premiilor și a altor drepturi care se acordă potrivit prevederilor prezentei legi este de competența ordonatorilor de credite.*

(2) *Contestația poate fi depusă în termen de 5 zile de la data luării la cunoștință a actului administrativ de stabilire a drepturilor salariale, la sediul ordonatorului de credite.*

(3) *Ordonatorii de credite vor soluționa contestațiile în termen de 10 zile.*

(4) *Împotriva măsurilor dispuse potrivit prevederilor alin. (1), persoana nemulțumită se poate adresa instanței de contencios administrativ sau, după caz, instanței judecătorești competente potrivit legii, în termen de 30 de zile de la data comunicării soluționării contestației.*

Potrivit dispozițiilor art. 34 la care am făcut referire actele de contestare salarială sunt de competența instanțelor de contencios administrativ. Or, astfel de acte de stabilire a salariului nu pot fi de competența instanțelor de contencios administrativ deoarece, potrivit dispozițiilor art. 52 din Legea fundamentală sunt de competența instanțelor de contencios administrativ doar **actele administrative** emise de autoritățile publice.

În schimb, actele de stabilire a salariului sunt *acte emnamente de dreptul muncii care trebuie supuse jurisdicției de dreptul muncii și nu de contencios administrativ.*

Prin includerea actelor de stabilire a salariului și a căilor de atac împotriva acestora în categoria actelor administrative se contravine dispozițiilor constituționale la care am făcut referire.

6. Încălcarea dispozițiilor 41 alin 1, 2 și 5 din Constituție

ARTICOLUL 41 Constituție

(1) Dreptul la muncă nu poate fi îngrădit. Alegerea profesiei, a meseriei sau a ocupației, precum și a locului de muncă este liberă.

(2) Salariații au dreptul la măsuri de protecție socială. Acestea privesc securitatea și sănătatea salariaților, regimul de muncă al femeilor și al tinerilor, instituirea unui salariu minim brut pe țară, repausul săptămânal, concediul de odihnă plătit, prestarea muncii în condiții deosebite sau speciale, formarea profesională, precum și alte situații specifice, stabilite prin lege.

(5) Dreptul la negocieri colective în materie de muncă și caracterul obligatoriu al convențiilor colective sunt garantate."

Prin art. 41 alin 2 lit. e din Legea salarizării unice dreptul al muncă este îngrădit și astfel, dreptul constituțional la muncă al persoanelor este încălcat

“Art. 41 (2) Principiile proiectului de lege prevăzut la alin. (1) vor fi:
(.....)

e) eliminarea cumulului de funcții.”

Prin eliminarea cumulului de funcții practic este limitat și încălcat dreptul constituțional al oricărei persoane la muncă, drept ce nu poate fi îngrădit de stat. Dreptul la muncă este un drept fundamental, de natură patrimonială recunoscut de Constituție ca și de Convenția Europeană a Drepturilor Omului care nu poate fi îngrădit în mod arbitrar de către Stat.

Or prin interzicerea cumulului de funcții practic dreptul la muncă este grav încălcat, prin legea criticată fiind interzis unei persoane să muncească cu cumul de funcții.

Așadar, pentru aceste considerente considerăm că textul criticat încalcă prevederile constituționale.

7. Încălcarea Articolului 47 din Constituție

“Statul este obligat să ia măsuri de dezvoltare economică și de protecție socială, de natură să asigure cetățenilor un nivel de trai decent”.

Este pentru prima dată după 1990 când unor bugetari le scad, practic, **veniturile nete** câștigate până în prezent. Dacă până acum cetățenii se confruntau cu eventualele întârzieri de creștere ale salariilor și veniturilor, începând cu luna ianuarie banii primiți vor fi mult mai puțini.

Legea salarizării unitare instituționalizează jaful din buzunarul românilor. Sărăcirea populației României a devenit

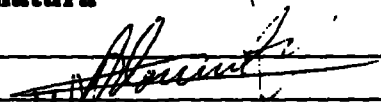
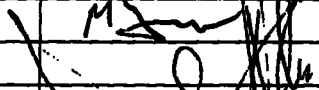
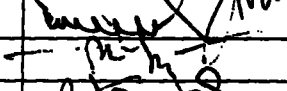
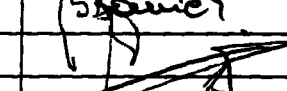
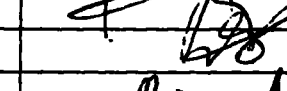
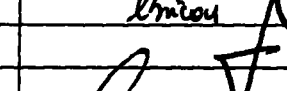
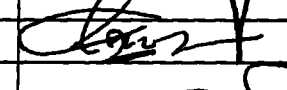
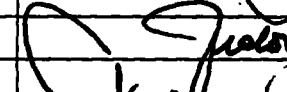
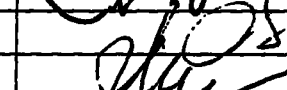
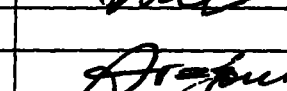
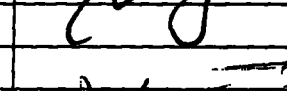
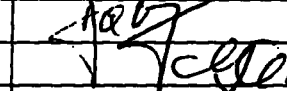
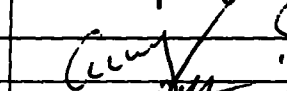
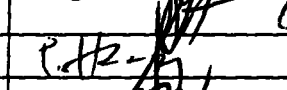
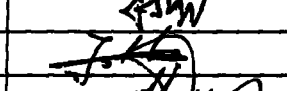
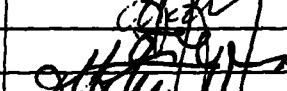
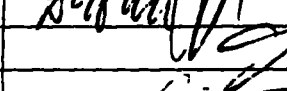

politică de stat, ignorând cetățeanul care este pus în situația de a munci la fel de mult, dar pe bani mai puțini, doar pentru că.... așa vrea un guvern iresponsabil. Decizia acestui guvern nu a fost una de aplicare a unor măsuri de dezvoltare economică și protecție socială, ci a vizat cu precădere diminuarea salariilor angajaților din sectorul bugetar, în scopul unor economii de natură probabil să suplinească jaful instituționalizat al unor miniștrii.

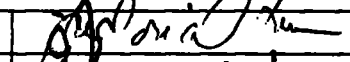
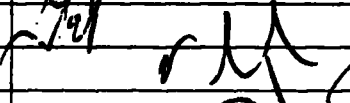
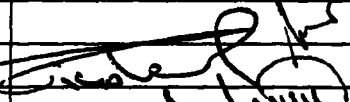

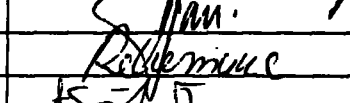

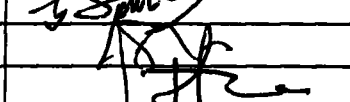
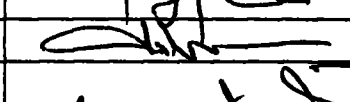
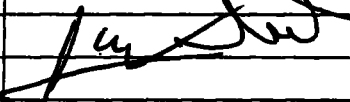
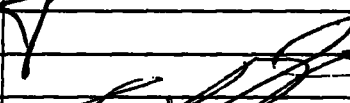
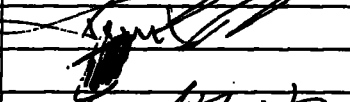
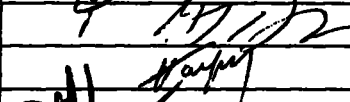
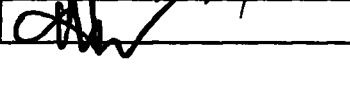

Având în vedere cele ce preced și ținând seama de criticile de neconstituționalitate expuse în prezenta solicităm Onoratei Curți să pronunțe neconstituționalitatea **Legii cadru privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice** pentru care Guvernul și-a angajat răspunderea în fața Parlamentului în ședința comună a celor două Camere, în data de 15 septembrie 2009.

București,

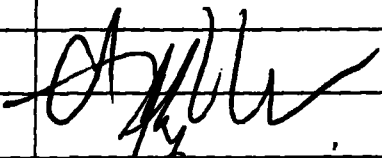
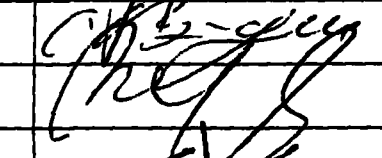
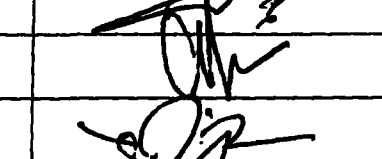
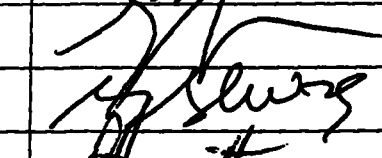

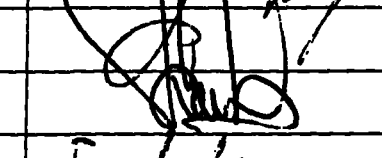
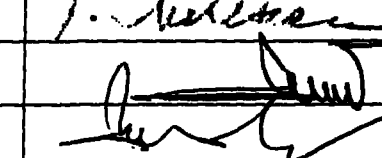
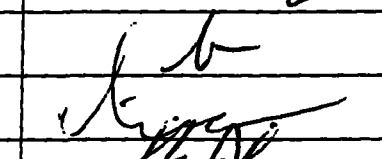
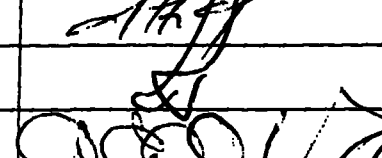
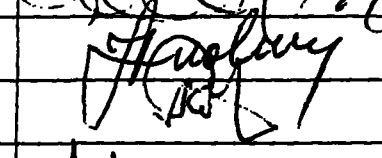
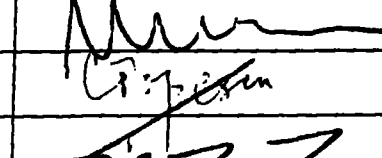
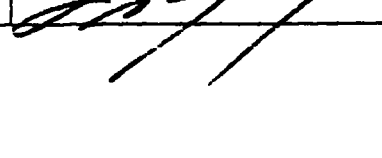

26 septembrie 2009

**Tabel de semnături pentru susținerea sesizării la Curtea Constituțională a
a Legii privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri
publice (PL-x nr. 394/2009)**

NR. CRT.	Deputat PNL	Semnătura
1.	Adomnitei Cristian	
2.	Almajanu Marin	
3.	Atanasiu Teodor	
4.	Banu Mihai	
5.	Berci Vasile	
6.	Bordeianu Dan	
7.	Bostan Emil	
8.	Buda Viorel	
9.	Budurescu Daniel	
10.	Buican Cristian	
11.	Burlacu Cristian	
12.	Calimente Mihăiță	
13.	Cazan Mircea	
14.	Chițoiu Daniel	
15.	Chiuariu Tudor	
16.	Cristian Horia	
17.	Dobre Ciprian	
18.	Dobre Victor Paul	
19.	Donțu Aurel Mihai	
20.	Dragomir Gheorghe	
21.	Dumitrică George	
22.	Fenechiu Relu	
23.	Gabor Gheorghe	
24.	Gavrilescu Grațiana	
25.	Gerea Dominic Andrei	
26.	Gorghiu Alina	
27.	Holban Titi	
28.	Horj Pavel	
29.	Irimescu Mircea	
30.	Jolța Nicolae	
31.	Lupu Mihai	
32.	Morega Dan Ilie	
33.	Motreanu Dan	
34.	Nicolăescu Eugen	
35.	Olteanu Bogdan	

36.	Orban Ludovic	
37.	Palăr Ionel	
38.	Palașcă Viorel	
39.	Păsat Dan	
40.	Pieptea Cornel	
41.	Plăiașu Gabriel	
42.	Pocora Cristina	
43.	Pop Virgil	
44.	Popa Marius Octavian	
45.	Popescu Tăriceanu Călin	
46.	Rebenciuc Neculai	
47.	Săftoiu Adriana	
48.	Săpunaru Nini	
49.	Scutaru George	
50.	Stroe Ionuț Marian	
51.	Știrbu Gigel	
52.	Tăbugan Ion	
53.	Taloș Gheorghe Mirel	
54.	Timiș Ioan	
55.	Tușa Diana Adriana	
56.	Țaga Claudiu	
57.	Țîmpău Radu	
58.	Țintean Ioan	
59.	Țurcanu Florin	
60.	Uioreanu Horea Dorin	
61.	Varga Ana Lucia	
62.	Voicu Mihai	

Senatori PNL

Nr. crt.	Nume și prenume	Semnătura
1.	Antonescu Crin George Laurențiu	
2.	Berca Gabriel	
3.	Bîgu Cristinel	
4.	Boitan Minerva	
6.	Cibu Sever Constantin	
7.	David Cristian	
8.	Diaconu Mircea	
9.	Frâncu Emilian	
10.	Ghișe Ioan	
11.	Hașotti Puiu	
12.	Ichim Paul	
13.	Luca Raymond	
14.	Măgureanu Cezar	
15.	Mărcuțianu Ovidius	
16.	Meleşcanu Teodor Viorel	
17.	Mustăța Vasile	
18.	Nedelcu Vasile	
19.	Nicoară Marius	
20.	Nicoară Romeo	
21.	Oprea Mario Ovidiu	
22.	Pașca Liviu Titus	
23.	Popa Cornel	
24.	Prodan Tiberiu Aurelian	
25.	Robu Nicolae	
26.	Rușanu Dan Radu	
27.	Topescu Cristian	
28.	Vosganian Varujan	